

Scénář Věra Nováková

Sofie Šandová, Eliška Zachovalová, Eliška
Borecká, Sára Zitová

ZŠ Jeseníova

Sára: Paní Věra Nováková, výtvarnice, malířka a ilustrátorka, se narodila v roce 1928 v Praze.

ElůB: Její manžel, také výtvarník, se jmenuje Pavel Brázda. Ona však vystavuje svá díla pod svým rodným jménem.

VSTUP 1 : (1:04:11 - 1:04:17) „Nesouhlasíme. Často nesouhlasíme, a proto jsem Nováková a on je Brázda.“

Sofi: Když bylo paní Novákové dvanáct let, začala 2. světová válka. Dokonce byla u toho, když se parašutisté, kteří spáchali atentát na Heydricha, schovávali v kostele svatého Cyrila a Metoděje v Resslově ulici, kam chodila do gymnázia.

VSTUP 2 : (0:19:52 - 0:20:15) - „A on chodil po ateliéru a zapisoval si neustále, co kdo říká. A nás to nenapadlo, tak co, mě to spíš dráždilo, že člověk řekl něco provokativního. A on byl starší. Nějaký partizán. Byl to Slovák, jmenoval se Gandl.“

ElůZ : Po krátkém studiu na Akademii výtvarných umění v Praze jí i jejího manžela vyloučili ze studií na základě udání -donášení od jejich spolužáka.

Sára : Manželé poté začali bydlet u paní Heleny Čapkové (sestry bratří Čapků), která byla babičkou pana Pavla Brázdy. Manžel Heleny Čapkové, básník, esejista a překladatel Josef Palivec byl odsouzen a vězněn za velezradu.

VSTUP 3 : (0:45:28 - 0:45:50) „A tak jsme si sedli na kufry a řekli jsme: „No jo, ale co my vlastně budeme zítra jíst a kde budeme bydlet?“

ElůB: Brázdovi na sebe museli přepsat jejich byt na Vinohradech. V té době totiž lidem, kteří byli ve vězení, bral režim byty. Také si oba museli najít civilní zaměstnání. Věra Nováková pracovala jako pomocnice v domácnosti, a Pavel Brázda se paradoxně vyučil malířem, ale pokojů.

ElůZ: V neklidných dobách roku 1968 chtěli emigrovat do Západního Německa. Nakonec ale zůstali.

Sofí: Po Sametové revoluci si v roce 1992 si společně otevřeli první ateliér v Praze. Paní Nováková je velmi energická milá žena a jsem moc rády, že jsme se s ní mohly potkat.